

FIETSERS ZIJN VOGELVRIJ

Fietsen is gezond maar soms riskeer je lijf en leden. In Vlaanderen rij je immers niet altijd over afgescheiden fietspaden en mooi geplaveide boulevards. Meer dan eens moet je plassen, putten en vooral auto's overwinnen. Onze reporters kozen vijf locaties in elke gemeente. Het overzicht verschijnt vandaag en morgen. We selecteerden daaruit de drie gevaarlijkste uit onze regio.

1 Leefdaal

Lastig fietsen op sluiptweg naar E40

De Dorpsstraat in Leefdaal heeft geen fietspad. Op piekmomenten moeten schoolkinderen dezelfde weg volgen als het verkeer uit Duisburg en Neerijse dat van en naar de E40 rijdt. 'Ik hou mijn hart vast als ik hier kinderen zie fietsen', zegt een ouder.

Wim Buekenhoudt

Buurtbewoonster Caroline Van de Walle gaat vaak met de fiets naar haar werk in Kraainem. 'Omdat in onze straat geen fietspad ligt, neem ik het wegje dat naast de Voer ligt. Mijn kinderen gaan met de fiets naar de basisschool, amper tweehonderd meter verder. De school verplicht hen een geel hesje te dragen voor de zichtbaarheid. Dat vind ik wel goed. Ze dragen ook een helm. Het is wel jammer dat ouders die hun kroost voor de schoolpoort afzetten, soms zelf voor gevaarlijke situaties zorgen', aldus Caroline.

Carolines overbuur Angèle Vandenplas houdt soms haar hart vast als ze kinderen alleen op straat ziet rijden. 'Ik heb schrik in hun plaats. Dat hier nog geen zwaar ongeval is

gebeurd... Zelf durf ik niet meer met de fiets rijden sinds ik eens gevallen ben.'

Haar man René Jochmans maakt wel nog regelmatig tochtjes in de streek. 'Schrik heb ik niet,' zegt de kwieke tachtiger. 'Ik fiets al heel mijn leven. Ik ging in Leuven naar school en nam elke dag mijn tweewieler. Het verkeer was toen natuurlijk veel rustiger dan nu.'

Maar ook tien jaar geleden was het kalmer volgens Caroline Van de Walle. 'Toen wij hier nog maar pas woonden, was hier helemaal niet zo veel verkeer. De mensen rijden nu ook agressiever.'

Buurvrouw Angèle treedt haar bij. 'Goed dat er paaltjes langs de kant de weg staan, anders zouden de auto's op het trottoir rijden om geparkeerde voertuigen in te halen.' 'We weten ook wel dat er hier geen plaats is voor een fietspad. De straat is gewoon te smal. Er is ooit sprake geweest van een alternatieve weg door het veld achter de huizen, maar dat vind ik geen goed idee. Dan heb ik nog liever dat ze de straat voor mijn deur plat rijden', besluit Caroline Van de Walle.

René Jochmans en Angèle Vandenplas. Hij slaat er zich door. Zij is bang. © Koen Merens

2 Scherpenheuvel-Zichem

Geen mirakel aan de basiliek: fietspad stopt plots

Van Rillaar tot Scherpenheuvel rijden de fietsers op een afgeschermd fietspad. In het centrum van Scherpenheuvel op een rode strook naast de auto's. Uiteindelijk stelt men vast dat het fietspad ophoudt aan de basiliek.

Fietsers die Scherpenheuvel binnrijden via Rillaar houden best hun aandacht bij de weg. Het fietspad neemt uiteenlopende gedaanten aan en dat stelt een mens voor verrassingen. Fietsers die het centrum van Rillaar verlaten komen immers terecht op een goed van de rijweg afgeschermd fietspad.

In de bebouwde kom van Scherpenheuvel belandden ze plots op de weg. Het fietspad werd wel in

een rode kleur aangeduid, waardoor automobilisten nog steeds duidelijk zien dat het om een fietspad gaat.

Ongeveer ter hoogte van het atelier van De Vlaspit houdt het fietspad echter op. Fietsers komen net voor een wegversmalling plots tussen de auto's terecht.

'Gevaarlijk', weet ook Hugo Schepers. Hij is een fervent fietser. 'Plots verdwijnt het fietspad en ben je als fietser aangewezen op de rijweg. Maar eigenlijk erger ik mij er niet aan. Ik ben afkomstig uit Tessenderlo en weet al langer dan vandaag dat de fietspaden in Limburg veel beter zijn dan de exemplaren in Vlaams-Brabant. Thuis is het altijd beter, zegt men wel eens. Wel, hier is dat absoluut het geval.

In Limburg weet men hoe een fietspad aangelegd moet worden.' Toch komt Hugo regelmatig kilometers malen in het Hageland. 'In Limburg ken ik intussen elke vierkante meter van elk fietspad', vertelt hij. 'Deze fiets heb ik ongeveer een jaar. Kijk zelf maar! (wijst naar het scherm van zijn fietscomputer) Na bijna twaalf maanden klok ik af op zeventien kilometer. Niet slecht, al zijn er natuurlijk heel wat wielertoeristen die beter doen. Ik streef daar niet naar, hoor. Tijdens mijn fietstochtes wil ik af en toe ook wel eens stoppen voor een kopje koffie (lacht). Daarvoor kun je in Scherpenheuvel natuurlijk goed terecht.' (ibo)

Hugo Schepers stelt vast dat het fietspad plots ophoudt. © Jef Collaer